
Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor
Fél évre 6 kor
Negyed évre 3 kor
Egyes szám 24

HONTI LAPOK

Nyitlér sora 40 fill.
Hivatalos
és magánhirdetések
árszabás szerint.
Többszöri hirdetés-
nél árengedmény

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
— I P O L Y S Á G O N . —

Felölös szerkesztő:
H A L Á S Z F E R E N C .

Megjelen
szombaton reggel.

A NEMZET ÁRVÁI.

Irtá *Barczán Endre.*

Mentől tovább folyik az óriás világháború: annál sürgetőbb merrül fel a háboru után végzendő békés munka előzetes szervezésének szükségége. Vitatják a gazdasági teendők mikéntjét, többé-kevésbé gyakorlati irányu vélemények kérnek maguknak helyet a társadalom közfelfogásában; miként kell áthidalni a roppant veszteségek folytán minden téren tátongó úrt, miképen kell az elveszett munkákezeket pótolni. Ráfordul a figyelem rokkantak kiképzésére, az egészségi viszonyok javítása, erkölcsi felfogások tisztulása folytán előálló lakosságszaporodásra.

Mindenkinek legszentebb kötelessége, hogy tehetsége szerint eszmével, tettel résztvegyen e mozgalmakban; de nemcsak a jövő, hanem a jelen, nemcsak a közérdek, hanem a szeretet, megbecsülés, tisztelet követeli meg, hogy gondunkba vegyük az elesettek, a háboru következtében elhunytak árváinak ügyét.

Csaknem mindenikünk folyton aggodó tekintettel fordul észak, nyugat, dél, kelet borzalmas csatatereire; csak-

nem mindenikünk egy vagy több szívéhez nőtt szerette áll minden pillanatban a halál kéréhetetlen keze előtt; sokunk gyászba borultán zokog már egy-egy távoli sir emlékénel: de aggodalmunk, fájdalmunk nem ér fel azzal a lelki megrendüléssel, melylyel annyi árva hiába várja vissza a kenyeret adó apát. Gondoljunk a szegényes gunyhóra, hol ha a jólét soha nem is volt ismerős, legalább a kis család pár csöppnyi sarjadéka vidáman várta haza este az apát; tekintünk be az egykor munkás műhelybe hol a családfő gyalupadja, munkásasztala mellett ártatlan gyermekek cacsogása, lábatlankodása annyiszor derítette fel a férfi redős homlokát; s igen sok helyt keserves zokogást hallunk, a kis porontyok fázva, éhszen huzódnak össze, nem tudják megérteni: miért nem jő többé soha haza az a poros ruhájú, kérges tenyerű szerető apa? Vagy megriadva, a csendtől megborzadva huzódnak anyjuk ölétébe, ki könnyes szemmel tanítja őket imádkozni a mennyből rájuk tekintő apjukhoz.

Ez árvák a nemzet, az emberiség árvái. Akik rendületlen nyugalommal tudtak a kötelesség hívó szavára óriás messzeségekben vadharaggal rohanni az ellenre s életökkel fizetni a hazának; akik testöket állították felül a szülőföldet dulni akaró ellenség elé; akik az emberiség legborzasztóbb, de legnemesebb adóját rótták le embertársaikért: azok szelleme parancsolólag követeli meg a legnagyobb áldozatot a társadalomtól hátramaradottjaik felsegítésére.

De nemcsak a becsület, az elesettek iránt való tisztelet és hála dolga a hadiárvák gondozása. Ne feledjük, hogy az a szerencsétlen gyermek, ki ily körülmények közt apátlanul felnöve lesz tagja a társadalomnak: számon fogja kérni attól elvesztett gondozóját s felelősségre fogja vonni azt mérhetetlen áldozatáért. Nem szabad megengednünk, hogy a társadalom élő, büntudatos lelkiismereteként vádlóinkul álljanak valaha élő a nagy világháboruban szülőt veszettek; mert ne feledjük, hogy a világba kidobott, szeretet nélkül felnevekedett, jogától: a családi

Háborus történet.

(Egy sebesült katonu elbeszélése)

Irtá *Willant Rezső.*

Lembergben a „Roten Kreuz Szanatórium“ egyik fehér szobájában négyen fektüünk. Egy poros gárdaezredbeli tiszt, valahonnan Tarnopol tájékáról került ide sulyos mellbajjal, — egy tábori lelkész valamely közös gyalogezredtől, egy fiatal honvéd zászlós és én.

A párnapos együttlét, a közös betegségben való osztozás, csakhamar bizalmas baráti viszonyt támasztott közöttünk: Nap-pali időnket gyógykezelésünk, s az orvosi látogatások kötötték le; azután meg ki-ki a saját gondolataival elfoglalva terveket szőtt a bizonytalan jövőről; álmokat... A talán soha valóra nem válható békés nyugodt otthonról! Ha pedig jött az este, mely borongós kódós párájával az ablakon keresztül is szinte megfeküdt nehéz ólom sulyával az ember lelkét, — a sötét gondolatokat haretéri élményeink elbeszélésével iparkodtunk egymás agyából elűzni.

Már mindegyik beszélt. A kis zászlós szinte beleléte magát a szuronyrohamozó honvédek harcaiba... Lázzal kipirulva beszélt. A tábori lelkész katonák lelki világaról beszélt megható szomorú dolgokat. A halál kiméletlen aratásáról.

S ez úgy ment minden este. A poros gárda tiszt, mintha most is látnám ágyában félig felülve; bágyadt fénytelen sze-

meivel, beesett sápadt arcával amint beszélt a tüdőbetegek monoton fátyolozott hangján. — Egy kódós decemberi este is ő beszélt. Egy a háboru borzalmai közepette megtörtént, megkapó érdekes epizódot mondott el, melytől itt leírok úgy, ahogy én ott szóról-szóra emlékembe véstem.

— Egy berlini születésű fogoly orosz tiszttel ismerkedtem meg a mult télen, — kezdte lassu de érthető hangon elbeszélését a gárda tiszt. — A neve — ugyemlékszem — Hermann. Orosz alattvaló mérnök, valamely Kóvnó melletti kis városkában. Erről, a szülő hazájához végtelenül ragaszkodó beesületes orosz pilóta tisztről akarok most nektek elmondani valamit; úgy amint a körülmények folytán mindent megtudtam, s amint egyes dolgoknak én magam is szemtanuja voltam.

— T. orosz városkában a háboru kitörése előtte temette el fiatal feleségét Hermann mérnök. A puha családi fészek édes boldogságát üressé, szomoruvá változtatta a halál kegyetlensége; mert hisz elvitte a legjobb feleségét, — s a jó szívu anyát. Árván maradt két szöszeke haju kis lányka. Az idősebb nyolc éves, a kisebb alig haladta túl a négy évet. — Bármennyire is fájlalta Hermann mérnök az anya elvesztését, s érezte kis lányainak ragaszkodó szeretetét, nem tudta elhatározni, hogy mit tegyen. Házasságra még nem gondolhatott. Rokona, vagy meghitt barátja akire gyermekeinek nevelését bízhatta volna, — nem volt. Német származása miatt gyü-

lötték, s lehetőleg társaságát is kerülték a városka orosz lakói.

— Kitért a háboru. A kezéhez szolgáltatott behívó után egy vakmerő elhatározást értelt meg agyában. A behívó felszólítja Hermann mérnököt, hogy 24 óra leforgása alatt jelentkezék főbe lövetés terhe alatt Kóvnóban a 12. számú pilóta osztagnál hadi szolgálatra. Cselekednie kellett. Gyermekeit orosz földön nem hagyhatja, mert az állam nem gondoskodik róluk, s árván elhagyottan elpusztulnak Senkitől segítséget nem várhat. Az ellenségeskedések megkezdődtek. Mit tegyen...?

— Órák hosszát tépelődött a kétségbeesés szélén álló apa, míg végre szülő hazája iránt táplált szeretetétől vezetve — elhatározta, hogy gyermekeit át küldi a német katonákhoz. Azok inkább viselik gondját az árváknak. Levelet írt. A levélben ez állt:

Kedves véreim! Német katonák!
Hermann mérnök orosz alattvaló, e perctől behívott orosz pilóta tiszt, kérelek benneteket, könyörgöm: fogadjátok két kis árvamat magatok közé! Neveljétek, ápoljátok abban a tudatban, hogy anyjuk többé nincs, s én, apjuk, német származásu orosz tiszt, a legszerencsétlenebb vagyok a földön!
Köszönet és győzelem nektek!

Hermann.

— Még ugyanazon este bucsút véve a kedves anya sírjától kocsira ültek. Elvitté gyermekeit a német csapatok közeléig. Ott

meleg tüzhely jogától megfosztott ember méltatlan sorsának egész komor vadságával áll a köz elé s többé nem akar annak szolgálatot tenni, mely tőle csak az áldozatot követelte meg, de a szeretetet megtagadta.

Ez árvákat nekünk a nemzet s az emberiség hasznos munkásaivá kell tennünk, s szeretettel hegesztenünk be a sebet, jóakarattal eicsítanunk a fájdalmat, melyet a nagy vihar nekik okozott s olyannak mutatnunk az emberiséget, a közt, amelyért szenvedni érdemesnek látszik. Ezt követeli tőlünk az emberiség, a nagy idő, saját önző érdekünk s utódaink békés, boldog jövője.

A hadi árvák nevelése ügyének munkáját lassanként országosan szervezik. Minden vármegyének, városnak lesz — sajnos — tennivalója e téren. E munka szervezésének vezetése az árvaszékek gondja, a cselekvés, az áldozatkészség a társadalomé. Sokat kér az állam a társadalomtól, de soha annyira jogosultat, mint e téren. Van család, mely a gyermekáldást hosszú időn át hiába várta: vegyen magához egyet a szent árvák közül, pótolja melegséggel a kihűlt apai szívet, feleldesse szeretettel a szomorú időt.

Akinek gyermeke van, mikor legnagyobb boldogsággal öleli szerettét: gondoljon arra, akit most senki meg nem csókol s jusson eszébe, hogy az ő gyermeke is zokoghatna ma apja koporsóján. Áldozzon legnagyobb öszszegyet, hogy egy-egy árva neveléséről gondoskodják. Nincsen olyan fillér, melyért áldást ne mondana egy-egy elhagyott s nincs oly adomány, mely erre a célra a jövő nagy szabású nemzeti munkájában a közre áldást ne hozna.

Megyenkben is sok segítségre lesz

szükség. Az árvaszék lelkes buzgósággal állt a nagy ügy szolgálatára s kezelni fogja az összes adományokat. A hadbavonultak hátramaradottjainak pártfogó bizottsága személyesen keresi fel az egyeseket az örökbefogadás, a neveltetés, segélyezés elvállalására.

Ne adjon senki, aki ridegen utasítja el a kérő szót, most nincs egyetlen gondolat, mely e közkötelesség teljesítése elé toluhatna. Magunk fiáért kérünk, a mieink iránt való kötelességünket teljesítjük s a kapott segélyt magunk használjuk fel mindig ellenőrizhető magasztos célunkra.

AZ IPOLYSÁGI TAKARÉKPÉNZTÁR.

Az Ipolysági Takarékpénztár e hó 15-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely az 1915. évi üzlet eredmény fölött hafározott.

A közgyűlést Ivánka István főispán mint a részvénytársaság elnöke vezette és következő lendületes beszéddel nyitott meg:

Tekintetes Takarékpénztári Részvénytársaság!

Igen tisztelt Közgyűlés!

Mindenekelőtt fogadják halás köszönetemet azon kitüntetésért, mellyel engem e szépmultu és jóhírű pénztárat elnökévé választottak. Nagyon tudom én azt, hogy nem reátermetségem miatt, de inkább, hogy mint megyebeli polgártársukat szerény, de jószándéku és önzetlen általános közéleti tevékenységemért ilyképen is jutalmazzanak.

És esakis így van értelme egyrészt, hogy e díszes állásra meghívtak, másrészt, hogy én azt, megtisztelő felszólításuknak engedve, el is foglalom.

A közgyűlési elnöki tisztet, kivált ily jeles vezérigazgató mellett, bátran elvállalhattam, noha a pénztárat szerveztek biológiai miszteriumába beavatva nem vagyok.

sőbb aztán a véres napok elfeledtették velem is az egész epizódot. S talán soha sem is gondoltam volna többé rá, ha a körülmények is másként alakulnak.

— Körülbelül egy hónapra ez esemény után, lelőttünk egy orosz repülő, aki csapatainkra bombákat dobott. A figyelő tiszt holtan, a pilóta pedig eszméletlen állapotban súlyos sebekkel borítva került kezeink közé. — de kihallgatható nem volt. Kórházba vitték, s bizony nem sokat érdeklődünk állapota iránt, mert hisz más tenni valónk is bőven akadt. Talán akkor egy pillanatra eszembe jutott a két kis orosz lányka, a levél . . . De aztán nem törődtem vele.

— Pár nap múlva én magam is megsebesültem, — a háboru harmadik hónapjában már ismét Berlinben voltam, — sajnos, kórházi ápolás alatt. Igaz, hogy sebem annyira gyorsan gyógyult, hogy a karácsonyt már kórházon kívül tölthettem.

— Karácsony napján épen a rendes megszokott sétámat végeztem a külváros egyedül álló palotái és kórházai között. Gyakran megállva el néztem a járó-kelőket, — a kórházakat látogató nőket és gyermekeket. Örültem újra az életnek, s gyönyörködtem a mások boldogságában!

— Az egyik kórházból épen orosz fogoly tiszteteket kísérték, — valahová foglyatáborba! A legtöbb rokkant volt. Sápadt fénytelen arcukról leritt a kiállott szenvedések sorozata. Egyesek mankóval, — mások félkarral bénán, szomoruan haladtak újabb rendeltetési helyük felé. Néztem a

Ez előttem meglehetősen: „terra incognita.“

Szervezeti életműködésének törvényei és titkai előttem ismeretlenek. Csak rendeltetését ismerem.

Látom a gépet, célját és rendeltetését tudom. De belső szerkezetével s annak működésével tisztába nem vagyok. Vezetésére és igazgatására nem vállalkoznam.

Azonban mint elnöknek hál' Isten, nem is ez a feladatomban.

S azt pedig, hogy a közgyűlésen elnököljek, annyi elnökség mellett talán csak elvégzem valahogy.

S talán meg fogok tudni felelni annak a másik feladatomban is, ami a régi jó világban a kereskedések elé kifüggesztett cégéré volt. Megfetek úgy mint a tehér elefánt, vagy a fekete kutya. Akik szegények semmit se tudtak ugyan róla, hogy mitörténik a boltban, de azért mégis elég szép szerepük volt az üzlet életében.

Én, mondom, pénz őfelsége adminisztrációjáról jóformán csak annyit tudok, hogy ha van, igen jól érzi magát véle az ember. Viszont ha nincs, bizonyos szorongó érzéseket vált ki az emberből. A „horror vacui“ a pénztárcában igazabb érzés, mint a fizikában. Annyit tudok a pénzről, ha nem kérdezem is meg az álmokönyvet, hogy pénzt kapni igen jó. De azért Isten tudja, én talán mégis még nagyobb élvezettel tudom kiadni. Már ha van. S ilyenkor igen jól érzem magam. Csak mindig legyen annyi amennyi kell, ha valamit megszerezni óhajtok.

Ezekkel az érzetekkel azonban nem igen lehetne egy pénztárat fölvirágoztatni. Nem is folytatom tehát pénzügyi analfabétaságom dokumentálását, nehogy megbánják, hogy ilyen embert elnökükévé választottak.

Inkább elmondom, hogy mint laikus, mégis milyennek képelem én egy ily takarékpénztár elettevékenységét.

Olyannak, mint egy öntözésre jól be rendezett völgyi patak életét. Mely nem rohan le a réten keresztül annélkül, hogy annak ne használna s nem ragadja magával a helyi források vizeit messzi ten-

menetet . . . s gondolataim messze kint jártak a véres zivatarok helyein, ahonnan ezek is jöttek!

— Amint így gondolataimban elmerülve álltam, s néztem, játszódott le szemeim előtt szinte pár pillanat alatt az a jelenet, amit soha az életben el nem felejték, — ami oly szomoruan megható volt, s oly szép!

— Egy idősebb nő sétált két kis lánykával a kórház előtt. Épen a fogoly tisztetek során vágta keresztül, amikor a két kis lány egyszerre, mint egy gondolat, tépték ki kezüket a nő kezéből; s egy éles sikollyal borultak egy föllábu béna orosz tiszt nyakába, aki csókjaival halmozva el őket, s percekig szoritva mindkét leánykát magához, az örömtől hangosan sirt. . .

— A két orosz lányka volt ezredesem nejevel, s a béna fogoly atyjuk, Hermann pilóta tiszt. A gyermekek felismerték atyjukat.

— Percekig álltam a jelenet hatása alatt; Sokat gondolkoztam míg rájöttem, s megértettem a véletlen eme csodás alakulását.

— Pár nap múlva aztán személyesen is megismerkedtem Herman mérnökkel. Tőle tudtam meg a már elmondott előzményeket.

— A tavalyi rokkant cserénél Hermann az első között szerepelt. Viasszament, hogy a kedves halott sirját még egyszer viszontlássa gyermekeivel így bénán is . . .

Azóta, már tudjuk, ő is német alattvaló!



aztán visszafajtvá a kítőni készülő fájdalom könnyeket, még egyszer össze csókolták őket, a többé viszont nem látás tudatában. Atadva a levelet, mutatta az irányt, hogy merre menjenek . . .

— Megtörve a lelki fájdalmaktól, másnap jelentkezett Kovnóban csapattesténél.

— Ami ezután történt én magam is szemtanuja voltam az eseményeknek, — szakította félbe elbeszélését egy kis pihenőt tartva, — a gárda tiszt. Az eddigieket Hermann maga beszélte el Berlinben.

— A mult év augusztus közepén ezredünk már mélyen bent járt orosz földön. Nagyobb ütközetek még nem voltak, csupán felderítő esatározások folytak itt-ott kisebb osztagokban. Augusztus 23-án éjjel inspekciós szolgálatot teljesíttem. Nyugalomra térni készültem, mikor a posztok élémbé raknak két holtra fáradt kis lánykát. Jelentésük szerint a közeli erdőben „találtattak“, s miután csak oroszul beszélnek kihallgathatók nem voltak. — Egyben átszolgáltatták a nagyobbik lánykánál talált levelet.

— Rögtön jelentést tettem ezredesemnek, aki magához kérve a két orosz gyermeket, mindenekelőtt mint „kisasszonyokat“ illő módon megvendégelte. Azután felolvasta a németül irt levelet, a jelenlévők nagy csodálkozására — boldogan ölelte magához mindkettőt. Egyben intézkedett, hogy a két szőke „csöppség“ mielőbb Berlinbe feleségéhez, anyai gondos ápolás alá kerüljön.

— Ezredesünk eme derék viselkedése, s a két árvának sorsa mindannyiunk lelkében sokáig mély nyomokat hagyott, De ké-

gerekbe haszontalanul. Ellenkezőleg, mikor a felgyülemllett helyi nedveket magába fogadja, s a felhők által más tájakról hozottakat is fölfogja ügyes esörgedeztetéssel a partjain elterülő rétfüveinek és virágainak is nyújt bennük tápot és életet, hogy azok új értékeket termelhesse maguk és a köz javára.

Ilyennek tartom én ami takarékpénztárunk életevékenységét is, mely már 1868. óta tesz hasznos szolgálatot meggyéknék, s ezért vagyok rá büszke, hogy elnöke lehetek. — Nehéz, válságos idöket élünk.

E háboru soha nem képzelt megpróbáltatások elé állította nemcsak az egyeseket, nemcsak a családokat de a tisztesseges pénzüzeteket is. Már az olyanokat, amelyek bizonyos altruizmussal és morállal dolgoznak és nem akarnak a zavarosban halászni s polgártársaik hulláin hizott halász zsákmánnyal gazdagodni.

Az ipolysági takarékpénztár igazgatósága, érdemes igazgatója báti Berkó István kir. tanácsos az én kedves barátom böles vezetése mellett e nehéz idöben sem feledkezett meg az intézet magasabb, eszményibb rendeltetéséről s arról, hogy a pénzüzeteknek is kell, hogy morális alapon álljanak. Mert bármennyire kell is, hogy e pénzüzetek ivereteinek egyik oszlopa az aktív üzleti mérleg legyen, a másiknak a tiszta közéleti morál elvének kell lennie. Mert bármelyik inogjon is meg ez oszlopok körül, a boltozat romba dől.

A mi intézetünket azonban hasonló veszély, se egyik, se a másik oldalról nem fenyegeti. Bizonyosság rá a 47-dik üzletév közzé tett zárszámadása és mérlege, melyet éppen ennek a közgyűlésnek a feladata letárgyalni.

S hogy ezt teljesíthessük szívesen üdvözölvén a megjelent részvényes tagokat az alapszabályszerűen egybehívott közgyűlést ezennel megnyitom.

A nagytetszéssel fogadott elnöki megnyitó után a közgyűlés áttért az igazgatóság jelentésének s a zárszámadás tárgyalására.

Ugy az igazgatóság jelentését, valamint a zárszámadásokat a felügyelő bizottság javaslata után a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

Az előterjesztett mérleg szerint az 1915. évi tiszta nyereség K 136,601.58 melyet a közgyűlés következőkép osztott föl:

I. a) a tisztanyereség 10 százaléka igazgató, igazgatóság és felügyelőbizottság tiszteletdíjára K 13,660.76

b) ipolynyéki fiók 1915 évi 6030 kor. 82 fill. tisztanyereségének 20 százaléka az elnök és bizalmi tanács tiszteletdíjára K 1206.16

II. Tisztviselők nyugdíjalapjához K 1000.—

III. Tisztviselők jutalmazására K 3400.—

IV. Köz- és jótékony célra K 2100.—

V. a) Rendes tartalék alaphoz K 20000.—

b) Külön tartalék alaphoz K 30000.—

c) Jubileumi alaphoz VIII. részlet K 1000 —

VI. 1915. évi osztalékszelvények beváltására részvényenként 50—kor. K 60000.—

VII. Fenmaradó K 19926.— a jövő 1916. üzletév számlájára megy át.

A részvénytársaság jótékonycélokra igen szép összeget fordított a tisztajövedelemből, így az elpusztult kárpáti falvak egyik házának felépítésére is 600 koronát szavazott meg.

Méltányolást tanusított a közgyűlés az intézeti tisztviselők iránt— amennyiben figyelembe véve a nehéz megélhetési viszonyokat, részükre drágasági pótlék címén 30 százalékos fizetés többletet szavazott meg.

A zárszámadások után a közgyűlés a

folyó évi költségvetést tárgyalta és azt egyhangulag elfogadta.

Az üresedésben levő két igazgatósági tagságra — Winter Armin és Okolesányi Istvánt választották meg.

A tárgysor kimerítése után, a közgyűlés az elnök lelkes éljenzésével ért végett.

A Hontmegyei Népbank.

A Hontmegyei Népbank e hó 14-én, tartotta meg évi rendes közgyűlését Konkoly Th. Sándor intézeti elnök elnöklésével a részvényesek élénk érdeklődése mellett. Az elnök megnyitó beszéde ekképpen hangzott:

Tisztelt közönség!

A múlt évben a háboru tartama alatt megtartott közgyűlésünkön az az érzéssel, reménynevel jöttünk össze hogy a legközelebbi mérleg előterjesztésekor a háboruról már mint elmúltól beszélhetünk. — E feltevésünkben csalódtunk. — Az áldatlan háboru zaja maig sem ült el, de míg a múlt évben, mikor a közgyűlés idején a muszka horda a Kárpátokban volt, szorongó érzéssel gondoltunk a jövőre: hátha sikerül gonosz szándéka s muszka kozákok lova tiporhatja a nagy magyar alföldet és aggodnunk kellett hogy hátha sikerül letiporhatunk s remegve gondoltunk arra, hogy ennek a tervnek keresztülvitele esetén jön-e s mikor a mi felszabadításunk miként Lengyelországot megváltottuk? Ma e lidércnyomás eltűnt keblünkről. — Ma győzőknek, tekinthetjük magunkat s teljes a bizalmunk hogy a Magyarok Istene segítségével ellenségeink felett diadait fogunk aratni.

Ebből az élet-halál küzdelemből mindenkinek kikeil venni a részét. — Ezt nemcsak azok küzdik végig, kik a fronton vannak, hanem azok is, kik a mögött vannak. — E kettős kötelességteljesítés az, mi jobb jövőt biztosít.

Ellenségeink nemcsak a technika vívmányaival csodásan felszerelt haddal folytatják ellenünk a háboru viselését, mely a vérontás művészetét soha nem ismert tökélyre emelte hanem gazdasági tönkre tételünket is célul tűzte ki s már hangosak az entente berkei, hogy e céljuk sikerült. — Azonban a tények fényesen megcáfolják az entente híreszteléseit, bátran mondhatjuk mimár, hogy e céljuk sem sikerült.

Közismert az a példa beszéd, hogy az egér is hasznára lehet a hatalmas oroszoknak. — Az ország gazdasági életében intézetünk csak a kis egér szerepét játsza.

Nem e fényesen megcáfolja ellenségeinket intézetünk kimutatása? nem nemzeti vagyongyűjtés-e az ha a mi kis intézetünknel egy millió 200 ezer hadikölcsönt jegyeztek, ha mi 40000 K. tőkét félre tudunk tenni esetleges rosszabb idökre? A mint ez reánk nézve áll, boldogan mondhatjuk, hogy áll az egész országra s hü szövetségeseinkre is.

Mandátumunk letelt, azt ezuttal a t. közgyűlés rendelkezésére bocsájuk. — Ezt azonban nem tehetem anélkül, hogy az igazgató, igazgatóság, igazgatótanács, felügyelőbizottság és tisztviselői kar emberfeletti munkájáról, körültekintő tapintatos eljárásáról az elnöki székéből ne a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozzam.

A közgyűlés megnyitása előtt nem mulaszthatom el fohászunkat terjeszteni istenhez, hogy az intézet kötelekébe tartozó hőseinket övja minden veszélytől és engedje, hogy azok visszatérhessenek régi helyeikre.

Az intézet egyik lelkes tagja, ki annak alapításában is élénk részt vett, Hoffer Marton az évfolyaman elhunyt s fajdal munk kifejezését indítványozom, hogy jegyzőkönyvünkben is örökösül meg.

Ama reményben hogy az utolsó há-

borus közgyűlés, azt megnyitottnak jelentem ki.

A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után, megállapították a határozatképességet, mely szerint 26 részvényes 711 részvény képviselőben van jelen, a közgyűlés összehívása pedig alapszabályszerűleg történt.

A közgyűlés a tárgysor összes pontjait letárgyalván, osztalékul részvényenként 18 koronát állapított meg, és a XII. sz. szelvényt február 15. től az intézet pénztáránál ez összegben váltják be.

Tartalékalapra a közgyűlés az 1915. évi jövedelemből 40000 koronát utalt át, mely zzel összesen 180000 koronát tesz ki.

Ez évben az igazgatóság és a felügyelő bizottság mandátuma lejárván, a választást közfelkiáltással egyhangulag következőkép ejtették meg:

Konkoly Thege Sándor elnök, Nyáry Alfonz báró másodelnök, Kohn Márk dr. igazgató, Eggenhofer Lipót, Link Frigyes helyettes igazgatók.

Igazgatóság: Benedek János, Berceller Jenő, Berceller József, Cserven János, Fodor Vilmos dr. Hirschberg Géza, Holló József, dr. Ivánka László, Klein Béla, Komzsik István, Lengyel N. Ferenc, Oberndorff Hugó gróf, Link Adolf, Popper Mór, Rösenberg Miksa, Róth Simon (Baráti), Rózsa Zsigmond dr. Schmidl Manó, Sümeg Ottó, Szauer Nándor, Szokoly Károly, Vizolajszky Károly, Wertheimer János, Ziener Sándor dr.

Felügyelő bizottság: Gálffy István elnök, Barok Armin, Jagasich Sándor dr. Schmidl Zsigmond, Szabados Zsigmond.

A közgyűlés jótékonycélra 660 koronát szavazott meg, melyből 600 K. a kárpáti falvak felépítésére utalványozott.

Vámos Béla indítványára a közgyűlés az elnöknek a közgyűlés tapintatos vezetéseért nagy lelkesedéssel köszönetet szavazott, mire az elnök az ülést berekesztette.

A vármegye szíve.

A sebesült katonáknak.

A Vörös Kereszt Egyesület vezetősége a sebesült katonák karácsonyfájára beérkezett adományok kimutatásból tévedésből kimaradt következő adományokat nyugtázza utólag a nyilvánosság előtt:

Martsán Béláné Ipolyiság	5 K
Lehoczky Gusztáv Korpona	5 K
Stolmann Gusztáv Béd	5 K
Dedinszky Aladár Ipolyvece	20 K

Az elemi iskolában levő hadikórházban ápolat sebesült katonák részére újabbán következő adományok folytak be:

Wilhelm Károly 20 k.
özv Plechló Jenőné 1 kosár pogácsa,
Szokoly Károly 3 üveg pálinka.
Heffter Richárdné 150 pogácsa.
Toth Ignác plébános Felsőtúr 1 hátkosár pogácsa.
özv. Hoffer Mártonné 68 embernek kávé és kalács.
Szántói leányok 26 drb. fehérneműt foldoztak.
Kircz Edith és Lilly 300 cigareta 2 pakli magyar kártya 4 pár érmelegitő.
Kinszky Józsefné 2 pakli kártya.
özv. Rajner Gézané 15 üveg befőtt.
Bulla Gyuláné 5 kor. dohányra.

Ingyen fémét a hadseregnek

Ipolyiság nagyközség előljárosága a legutóbb befolyt különféle fémadományokról következő kimutatást teszi közzé:

Dr. Tóth Jánosné kisturi lakos 1 db. sárgaréz vasaló, 1 db. sárgaréz cukortörő, 1 db. sárgaréz gertyatartó.

Köszönettel nyugtázzuk, s az adakozást továbbra a n. é. hazafias közönség szives figyelmébe ajánljuk. Az adományok a városháza I-ső számú szobájába adandók be.

A helyi bizottság nevében.

Droszt Artur

nagyközségi főjegyző.

A hétről.

február 18.

Siposs Antal ünneplése.

Ipolyság nagynevű szülötte és diszpolgára, a magyar zenevilág büszkesége Siposs Antal királyi tanácsos, a kiváló zeneszerző és zongoraművész, mint már említettük, most ülte meg születésének 80-ik évfordulóját egész esendben révfülöpi tuskulanumában, — ahol, mióta a zeneakadémiáját a háboru előtt bezárta, minden idejét és bámulatraméltóan teljes és friss testi lelki erejét a zeneszerzésnek szenteli.

Siposs Antal, a ma már hosszú fehér haja, de még mindig élénk szellemű zeneköltő még egyetlen élő tagja annak a híres, uttörő, alkotó s mai kulturánkat megalapozó gárdának, amelynek soraiban Liszt, Reményi Ede, Székely Imre, Ábrányi Kornél művészi lelkesedésének szárnyalásai keresték a magyar géniusz megnyilatkozásának hangjait. Egy egész emberöltőt kitevő működésével, — a Budapesten fél évszázaddal ezelőtt alapított zeneakadémiáján a tanítványok ezreit avatta bele a zene világába, akik közül nem egynek művészete ma európai hírű. Régi fényképeken látható Liszt Ferenc, mellette magyar ruhában Siposs Antal és Reményi Ede. Liszt nagyon kedvelte Sipost és rendszeren megjelent zeneakadémiájának matinéin a Vigadó kistermében. — Az Országos Dalosszövetség pedig jó régen örökös tiszteletbeli dístagjává emelte a művészlelkű Zichy gróf mellé, nemesak mint a „Világosi cimbalmos“ a „Balatoni nóták“, a „Toborzó“ és még vagy 500 mű országos nevű szerzőjét, vagy mint a Magyar Zeneszerzők Egyesületének illusztris elnökét, hanem elsősorban mint a magyar dalkultusz magvetőjét, mesterét.

Siposs Antaltól már több alkalommal az ő lángelméjének kijáró nagy bámulattal és sok szeretettel emlékeztünk meg és még lesz is szép alkalomunk megemlékezni. Külön feljegyzésre kívánkozik azonban ama hangverseny, melyet Budapesten a Magyar Tisztviselők Országos Egyesülete Siposs Antal születésének nyolcvanadik évfordulója alkalmából rendezett vasárnap nagy közönség részvétele mellett.

A hangversenyt maga Siposs Antal kezdte meg, Kállay Margittal együtt zongorán előadva Mosonyi ünnepi zenéjét, majd saját komáromi indulóját. Ezután Láncezy Margit szavalta Vikár Bélának erre az alkalomra írt ünnepi költeményét és átnyújtotta a hölgybizottság koszorúját Siposs Antalnak, akit az egyesület nevében gróf Festetics Géza és Kampiss János dr. alelnökök üdvözöltek. Ezután B. Kosáry Emma énekelt, majd Némethy Ferenc hegedült és végre a Góth-házaspár Kardos Gézával előadták a Háromszög című bohózatot.

A közönség lelkesen tapsolt valamennyi résztvevőnek és a hangversenyt követő teán még sokáig ünneplte Siposs Antalt.

— **Törvényhatósági közgyűlés.** Draskóci és jordanföldi Ivánka István főispán vármegyénk törvényhatósága részére e hó 24-én délelőtt 10 órára rendkívüli közgyűlést tűzött ki. Az 58 pontból álló tárgysor előkészítése végett az állandó választmány e hó 23-án délelőtt 10 órakor ül össze.

— **Előléptetés a harctéren** A király Hámos Aladár dr. ipolysági magánorvost, ki a mozgósításkor mint segédorvos vonult be és azóta állandóan harctéri szolgálatot teljesít, soronkívül tartalékos ezredorvossá nevezte ki. Hámos Aladár dr. a királytól nemrégiben a Signum laudis-t is megkapta, így most már a második királyi kitüntetés érte, mi méltó elismerése annak a tevékenységnek, melyet az északharctéren nehéz szolgálati viszonyok között, mint vezető orvos teljesít.

— **Háborus délutánok.** A városháza tanácstermében vasárnaponként tartott háborus előadások sorozatában e hó 6-án és 13-án Boda Béla állami főgimnáziumi tanár ismertette a háboru költészetét. Előbb általánosan jellemezte a néplélek megnyilatkozását a háborus népdalokban, majd költészetünk igen sok kedves szemelvényével vonzóan mutatta be azokat az érzelmi s gondolat csoportokat, melyeket a mai nagy idők felszínre jutottak. A nagy gonddal, szellemes ügyességgel, élvezetesen tartott előadások a szép számú közönség meleg elismerésével találkoztak. Vasárnap, e hó 20-án délután 4 órakor Alberti Ernő kir. törvényszéki bíró *A háborus technika csodái* címmel tart érdekes előadást.

— **A tanügy köréből.** Jankovich Béla dr. vallás- és közoktatásügyi miniszter Melich András apafalvai ev. tanítót, a rómafői állami elemi iskolához tanítóvá nevezte ki.

— **A vallás és közoktatásügyi miniszter Hofbauer Ferenc** dacsókeszi r. kat. tanítót a III. fizetési osztály 2. fokozatába sorozta és részére a megfelelő államségi segélyt folyósította.

— **Egy hős zászlós nagy ezüstérme.** Vadas Rezső budapesti m. kir. 30-ik honvéd gyalogezredbeli zászlóst, Vadas János korponai járási th. utmester fiát az elhességben szemben tanúsított vitéz, és bator magatartásáért az I-ső osztályu nagy ezüst vitézségi érmmel tüntették ki. Az önként jelentkezett lelkes ifjú már második ízben vonult a harctérré és részt vett a közelmultban lezajlott beszarábiai nagy harcokban. E ső ízben is az orosz harctéren sebesült meg s tavaly nyáron az ipolysági kiségitő kórházban néhai való Kovács Endre dr. főorvos végeztet rajta nehéz műtétet.

— **Rokkantak kosárfonó tanfolyama.** A Hontmegyei Gazdasági Egyesület elhatározta, hogy az ipolysági Vörös Kereszt kórházakban ápolás alatt álló rokkant katonák részére kosárfonó tanfolyamot s esetről-esetre tanító szórakoztató előadásokat rendez A szervezéssel megbízott Óbert Kálmán palásti igazgató-tanító e hó 17-én délután 2 órakor a kórházban nyitotta meg a tanfolyamot. A megnyitáson jelen voltak Pálfi Péter kir. tanfelügyelő, ki igen meleg szavakban üdvözölte a tanulni vágyó katonákat s lelkesen buzdította őket a kitartó munkára; továbbá Barczán Endre főgimn. igazgató, Hercsuth Kálmán kir. s. tanfelügyelő Bobál Samu apátmaróti ev. lelkész Tóth Ignác felsőturi plebános. Nagy kár, hogy a Gazdasági Egyesület lelkes kezdeményezésére csak kevesen jelentkeztek a katonák közül a tanfolyamra; de talán a Vörös Kereszt kórházak

ápolónőinek megértető buzdítása hatással lenne még azokra, kik nem vetettek eddig ügyet a dolgra. Hiszen nagyon helyesen említette fel a tanfolyam szervezője, hogy csak a nagy-marosai gyümölcstermelőktől évenként mintegy 20000 koronát lehetne itthon tartani a ma külföldről behozott kosarakért. A tanítás e hó 18-án délután kezdődik a kórház üdülő pavillonában.

— **Az új címerek a pénzermeken.** A hivatalos lap vasárnapi száma közli a pénzügyminiszterium hirdetményét, amely tudatja, hogy mindazoknak a magyar veretű koronaértékű pénzermeknek veretésénél, amelyeken a magyar szent korona országai-egyesített címere látható a címertartó angyalokkal együtt, ezentul a magyar szent korona országainak új címereit fogják alkalmazni. A jövőben hasonlóképpen fogják az osztrák veretű érmeknél is alkalmazni az osztrák tartományok új kis címereit.

— **A tűzifa ármaximálása.** A földművelésügyi miniszterium a legközelebbi napokban rendeletet boesát ki a tűzifa árának maximálásáról. Értesülünk szerint a fa árát jóval alacsonyabban állapította meg a kormány a mai árnál. A kormány módot fog nyujtani a helyi hatóságoknak arra is, hogy a nagyobb fakészleteket rekvirálhassák. Ugyanesak intézkedés történt, hogy a vasutak vagonokat boesusanak a faszállítás rendelkezésére.

— **Levelek orosz fogságból.** Klein Samu ipolysági szappangyáros, ki Przemyslben orosz fogságba esett, most kilenc hónapra Szibériából, Acsinskiből írt, hogy jól érzi magát és pénzt kér.

— **Péter János** ipolysági kovácsmester, ki szintén Przemyslbe esett orosz fogságba, Ázsiából, Samarkandból írja, hogy egészséges és jól érzi magát és sürgönyileg kér pénzt.

— **Országos állatszámítás.** Az ország állatlétszámának számszerű megállapítása érdekében, aminek most igen nagy a fontossága, a földművelésügyi miniszterium országos állatszámítást rendelt el. Ennek folytán a haszonállatok, nevezetesen a szarvasmarha, ló, szamár, öszvér, sertés, juh és kecske minden községben és törvényhatósági és rendezett tanácsu városban a közös legelőkre való kihajtás előtt, legkésőbb március 15-ig, összeírandók faj, kor és ivar szerint. Az összeírás ki fog terjedni a községekhez tartozó puszták, tanyák, majorok, uradalmak, telepek, vagyis az összes külső területek állatállományára. A szállított állomány is számbaveendő. Ez az állatösszeírás, amellyel, hogy országos érdeket szolgál, tisztán az állattenyésztéssel foglalkozó gazdaközönség érdekében történik; mert az államnak a tenyészállatok beszerzése és a közös legelő gyarapítása, valamint az állattenyésztés támogatása körüli intézkedése csak úgy vezethet sikerre, ha az állatlétszámról és az állattenyésztés évenkénti fejlődéséről pontos és megbízható adat áll rendelkezésre.

— **Nem lesz egyiptomi cigaretta.** Az egyiptomi cigarettának befellegzett. A háboru alatt nem lesz többet egyiptomi cigaretta. Sem a trafikokban, se magánosoknál. Mi az egyiptomi cigaretta? Török dohány, amit mi is kapunk, csak hogy Egyiptomban sodorják. Tehát angol gyártmány, s a mi semleges országokon át jut hozzánk, az is mind angol vagy francia termék. Ennek a kegyetlen blokádnak az idején a legnagyobb hazafiatlanság volna az angol és francia gyárosokat ilyen tölösleges, luxus fejében arannyal tömni. Már ki is ment az utasítás a vámhivatalokhoz, hogy minden ilyen küldeményt kobozzanak el. Ez meg is történt és többé a kaszinókban vagy klubokban sem szivhatnak egyiptomi cigarettát.

— **A népfölkelők korhatára.** A tavaly hozott törvény értelmében a népfölkelési kötelezettség felsőbb korhatára 50 év. Ez normális viszonyok között akként értelmezendő, hogy minden év december 31-én megszűnik mind azoknak a magyar állampolgároknak népfölkelési kötelezettsége, akik abban az esztendőben az ötvenedik életévüket betöltötték. A háborus helyzet itt is eltérő intézkedéseket involvált. Ugyanis mindaddig, amíg a népfölkelés be van hiva, addig senkinek sem szűnik meg a népfölkelési kötelezettsége. Így például 1915. december 31-én nem szűnt meg azoknak a népfölkelési kötelezettsége, akik az 1915. évben ötvenedik életévüket betöltötték, hanem tekintet nélkül az elért korhatárra, mindannyian népfölkelésre kötelezetteknek tekintendők, amíg a népfölkelés fel van hiva, vagyis más szóval, amíg a háboru tart.

— **A patakba fult.** Kastyik János 77 éves földmives ipolynyéki lakos vasárnap délután 4 órakor át akart menni a csallai nagypatak gyalogjáró hidján de egyensúlyt veszítve a patakba esett s szörnyen halt.

— **A sör újabb drágulása.** A kőbányai sörgyárak a háboru ideje alatt most harmadszor emelték a sör árát és harmadszor szaporították vagyonukat milliókkal, egy napról a másikra. A hordósör árát hektoliterenkint 8 koronával, a félliternél kisebb palackét 8 fillérrel, a nagyobb palackét pedig 10 fillérrel emelték. A kőbányai sörkotel a háboru alatt a követvetkező áremeléseket művelte: 1915. március elsején a malátagyártás korlátozására vonatkozó kormányrendelet tiszteletére 8 filléres emelést rendezett, július elsején a maláta, szurok, ammóniák, gépolaj, hengerolaj és koronadugó drágulására hivatkozva újabb 6 fillérrel drágították a sört, ma pedig azért, mert a kormány az árpa feldolgozását megszorította, 8 filléres adót róttak ki a sörfogyasztó közönségre. Ez összesen huszonkét fillér áremelés egy

esztendő alatt. Ebből lemegy 4 fillér, a mit tavaly augusztusban voltak kénytelenek engedni a sörbő, mert a pénzügyminiszter csak ilyen feltétel mellett adta vissza az árpájukat. Marad tehát összesen tizenhete fillér literenkint a kotel javára. Ez közel husz millió koronányi vagyonemelkedést jelent a háboru évében.

— **Legényvirtus.** Fótyi Ábel 16 éves garamkövesdi fiut e hó 6-án verekedés közben megszurkáltak. Életveszedelmes sérülésekkel szállították az esztergomi Kolos kórházba.

— **Richter dr. Horgony-Linimentje.** Capsici compos. Helyettesíti a Horgony-Painexpellert, egy többszörösen bevált házi-szer, mely mint *fájdalomcsillapító bedörzsölés* köszvény, esuz, meghülés, benuulás, csipőfájás (Ischias), derék fájás, stbnél ezerszeresen bevált. A *Horgony-Liniment* nagy elterjedése a legjobb bizonyítéka a szer kiválóságának, mely egy háznál se hiányozzon. Különösen olyanoknak ajánlható kik sokat a szabadban tartózkodnak, gyakori időváltozásnak és azért meghülesnek vannak kitéve, pl. katonák, gazdák, erdészek, vadászok, földmivesek, halászok, bányászok, tengeren utazók, kivándorlók stb. ugyszintén turistáknak farsztóbb menetelés előtt és után és különösen az összes utazóknak, mivel gyors és biztos segítséget hoz. *A harcsooknak a harctéren a Horgony Liniment nélkülözhetetlen* (nagyon kényelmes, mint tábori levélnek küldeni.)

Kapható a gyógyszertárakban vagy közvetlenül Dr. Richter az „Arany oroslán-

hoz“ címzett gyógyszertárában, Prag, I., Elisabethstrasse 5. — Naponkénti szétküldés.

ORVOSOK

ajánlják, mint legalkalmasabb köhögési szernek

KAISER-féle mell karamellát

a három fenyővel.

Milliók használják

Köhögés

rekedtség, elnyálkásodás, számarhurut, katarus, nyakfájás ellen, továbbá meghülés elleni megóvásra, azért üdvözli minden **harcos!**

6100 bizonyítvány orvosoktól és magányosoktól bizonyítéka a biztos hatásnak.

Étvágygerjesztő, jóízű bonbonok. Csomagja 20 és 40 fill., doboza 60 fillér. Kapható minden gyógyszertárban és drogériában. Ahol ez nincs ott forduljanak direkt

Fr. Kaiser, Bregenz (Vorarlberg)

Képeslapok és aktképek

Neumannnál kaphatók.

Meghívó.

A „Korponai Takarékpénztár részvénytársaság“ t. c. részvényesei az 1916. évi március hó 7-én délután 2 órakor az intézet helyiségeiben tartandó

XLIII. rendes évi közgyűlésére

ezennel meghivatnak.

T á r g y a k:

1. Ezen közgyűlés elnökének megválasztása.
2. Jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, az 1915. évi zárszámadások és mérleg megállapítása, a tiszta nyereség felosztása és a felmentvény megadása.
4. Az igazgatóságból kilépett négy tagnak, valamint a felügyelő bizottság elnökének, két rendes és két pótagjának alapszabályszerű választása.
5. Az alapszabályok 78. §-nak kibővítése és a 7. §. 3. pontjának, valamint a 68. §. 6-ik pontjának módosítása.
6. Az igazgatóság által javaslatba hozott hengermü-gőzmalom megépítése iránt való határozathozatal, — valamint az e célból az igazgatóság által tett előmunkálatok jóváhagyása.
7. Esetleges indítványok, melyek azonban az alapszabályok 35. §. 13. pontja értelmében legalább 8 nappal a közgyűlést megelőzőleg az igazgatóságnál benyújtandók.

Jegyzet. A számadások és ezekre vonatkozó jelentések az érdeklődők részére a hivatalos órák alatt az üzlet helyiségében a közgyűlés napjáig közzemlére ki vannak téve

Azon t. c. részvényeseket, akik ezen közgyűlésen részt nem vehetnek felkérjük, hogy névre kiállított meghatalmazással idejekorán oly részvényest lássanak el, kivel magukat képviseltetni akarják. Korponán, 1916. évi február hó 16-án.

Az igazgatóság.



Anyák ! Hitvesek !

mielőbb küldjenek hozzátartozóiknak a harcra orvosiilag ajánlott és törvényesen védett

Szanitéc-tetüport és Szanitéc kenőcsöt,

mert ez nemcsak a férgek kinzásaitól szabadítja meg őket, hanem a kiütéses tifuszt is távolítja tőlük. Az orvosok megállapították, hogy ezen betegséget a ruhátevők terjesztik.

Kapható minden gyógyszárban és drogériában, tábori csomagolásban (csak a címét kell ráírni) 1 kor-naptól. Ahol nem volna kapható, oda 3 csomagot utánvétellel küld: Auber gyógytár, Mohács.

BETEGEK ÉS ROKKANTAK RÉSZÉRE NÉLKÜLÖZHETETLEN
a hygen. légmentesen elzárható

SZOBA-KLOZETT
Teljesen szagtalan, díszkrét, szék formájában és minden kivételben kapható.

MINDEN SZOBABAN FELTÖNÉS NÉLKÜL FELÁLLITHATÓ!

HEYDER ÉS KILLIÁN
hygen. légmentesen elzárható szobaklozettek, száraz klozettek, Bidet és betegszállókák különlegességi gyára

WIEN XVI.,
Paletzgasse 22-24.
Arjegyzők és ismertetőnyegen és bérmentve.

Barna vagy fekete bérmentővel párnázva, porozatlan vagy oszállyal fedve. A csomagolásba és bérmentve 70 kor. Párucskán és fodor nélkül csak 40 k.

Fűrészfából, barna rézre emelt vödörrel. A csomagolásba és bérmentve 58 kor. Keményfából 40 kor.

Nagyszerűen bevált a harcra károsító és általában mindenkinél mint legjobb

fájdalomcsillapító bedörzsölés
meghülés, rheuma, köszvény, influenza, tork-, mell- és hátfájás stb. eseteiben

Dr. Richter-féle

Horgony-Liniment. csapócompos.

Horgony-Pain-Expeller pótléka.
Üvege K - 80, 140, 2-

Kapható gyógyszerárakban vagy közvetlenül az "Arany oroszlánhoz" címzett Dr. Richter-féle gyógyszerárban, Prága I, Elisabethstr. 5.
Napokénti szétküldés.

Egyelőre 10⁰

február elsejétől

az áremelés, mert az összes zsiradékok, csomagolóanyagok, üveg stb. óriási mértékben drágultak. Az új detailárak Ausztriában és Magyarországon minden gyógyszerárban és drogériában a következők:

LYSOFORM eredeti zöld üvegekben:

100 gr.	250 gr.	500 gr.	1000 gr.
Kor. 1.-	2.-	3.50	5.50

Lysoform-szappan elegáns dobozokban darabonként K 1.60
Fodormenta-Lysoform szájviz üvegenként — — K 1.60

Lysoform-készítményeket csak eredeti csomagolásban az ismert védjeggyel vásároljon!

Dr. Keleti és Murányi vegyészeti gyár Ujpest.

H I R D E T É S E K E T
és reklámokat
jutányosan közöl
a H O N T I L A P O K kiadóhivatala.

4 szobás lakás
magányos házban, a zsidó templom mellett azonnal kiadó.

Érdeklődni lehet
özv. Himmler Miksánénál Ipolyságon.